

[Fibiger.]

det næsten ikke kan købes. Man skulde efter dette tro, at der var Højkonjunktur inden for Landbruget. Jeg vil dog gerne sige herfra, at hvis man ser paa Priserne, som de har været gennemsnitlig det sidste Aar, og saa paa Priserne, som de var før Verdenskrigen, Gennemsnittet fra 1909 til 1914, ligger Priserne, som Landmanden faar, ikke synderligt højere i Dag, end de laa dengang. Kødprisen er ikke højere, Mælkeprisen, som betales ved Stalddøren, er ikke højere, Smørprisen heller ikke, saa jeg maa sige, at naar disse Livsforholdene er blevet saa dyre, maa det være, fordi der er sket noget paa Vejen fra, hvor Landmanden sælger Varen til Butikkerne.

Jeg skal ikke komme ind paa disse Prisstigninger i Detailsalget i Dag, men jeg vil gerne sige det saadan, at man ikke deraf skal udlede, at Landbrugets Priser er saadanne, at Landmændene faar høje Priser for de Varer, de sælger. Hvis det var saadan inden for andre Erhverv eller inden for Arbejdernes Kreds eller inden for Tjenestemændenes Kreds, at man ikke fik mere end i 1914 i Dagløn, i Timeløn eller i Akkordbetaling, saa vilde man vist synes, at det var meget daarligt. Naar dertil kommer, at Landbrugets Skatter er steget meget betydeligt siden 1914, at alle de Ting, Landmanden skal købe, er steget ganske betydeligt, og at Lønningerne er steget ganske betydeligt, vil man kunne forstaa, at der ikke er Højkonjunktur inden for Landbruget. At der er sket en Prisudvikling i det sidste Par Maaneder, og at Afsætningsforholdene er blevet bedre, kan kun glæde os alle sammen, ogsaa Landbruget, men hvis Prisstigningen ikke bliver større, vil der ikke blive nogen synderlig Bedring i Forrentningsprocenten, og derfor kan man ikke sige, at Landbruget er ude over de vanskelige Forhold. Jeg haaber derfor, at det vil finde Udtryk ogsaa gennem Lovgivningen, hvad den højtærede Statsminister sagde i sin Aabningstale: at man fra Regeringens og Rigsdagens Side ikke er færdig med Landbrugets Forhold.

Det Punkt, man efter min Mening først maa sætte ind paa, er Lettelse af de høje Skatter, der er paalagt Landbruget. Den Udligningslov, vi fik i Fjor, har til visse ikke hjulpet til en Lettelse af disse Skatter. Forholdene er vanskelige, har man fremhævet fra forskellig Side, og det ser alvorligt ud, naar man ser fremefter. Man har ogsaa talt om, at i saadanne Tider kunde det være gavnligt, om man prøvede paa at faa Samling ogsaa i det politiske Liv i Ste-

det for at sætte de forskellige Klasser og Stænder op mod hinanden. Som enhver ved, er jeg Tilhænger af Samarbejde i saa høj Grad, som det er muligt.

Statsministeren har, først i Sommer, og ogsaa senere, talt om Samarbejde, og den radikale Ordfører uddybede det nærmere og sagde, at det var naturligt, at man hørte efter, hvad Oppositionen sagde, saaledes at der blev Mulighed for at faa et Samarbejde i Gang. Jeg vil gerne heroverfor sige, at det vilde være godt, om det ikke blev ved Talen alene, men at det ogsaa blev til Virkelighed, thi det kan nok gøres nødigt, forekommer det mig, som Forholdene er, at man prøver paa at arbejde i Fællig, og at der fra alle Sider sættes Kræfter ind paa at naa et godt Resultat. Men naar man taler om Samarbejde, ved jeg ikke, om man mener, at det altid skal være paa det Grundlag, man selv anser for det rette, og man ikke vil give efter, ikke vil fire. Mon det er saaledes, at nogen her i Landet ene har Retten paa sin Side?

Nu ser vi altsaa, at naar der kommer en Mand udefra, en Mand, som staar uden for de politiske Partier, og fremsætter Forslag om Samling om det mest vitale Spørgsmaal for Landet, Landets Forsvar, saaledes som Ingeniør Højgaard har gjort det, afvises det, som vi hørte her forleden, af Statsministeren som noget, man ikke kan tage op mere, og ligeledes af den radikale Ordfører, det ærede Medlem Hr. Steen, som ogsaa talte om Samarbejde. Naar der fra Erhvervenes Side kommer Forslag om Afvikling af Valutacentralen, saaledes at man kunde komme ind i friere Forhold, skulde man dog synes, at man vilde lytte dertil. Men heller ikke det Spørgsmaal ønsker man at røre ved; den bundne Stilling, Erhvervene er inde i, vil man bevare. Naar der er Tale om et saadant Spørgsmaal som det kirkelige Udvalg, og det siges, at man skulde se at finde hinanden, hører vi den højtærede Statsminister fremsætte Udtalelser, som synes at gaa ud paa, at der ikke bliver nogen Mulighed for at finde frem til et Resultat. Og hvad angaar den Skolelov, der blev vedtaget i Fjor, ja, saa havde man nok sagt, at man gerne vilde samarbejde — og jeg kan vel sige, at der fra mit Partis Side blev vist megen Resignation, for at man kunde naa til, at denne Lov, hvorunder Børnene og den danske Ungdom skulde leve, kunde fremkomme som en Lov, der havde faaet Tilslutning fra hele Rigsdagen —, men da det kom til Handling, viste det sig, at der ikke kunde naas noget Resultat, og det beklager jeg.